

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τρομοκρατία εναντίον γυναικών έφτασε στα όρια επιδημίας

Σαν πολιτισμένη σύγχρονη χώρα η Αυστραλία θα πρέπει να ντρέπεται για την απάνθρωπη μεταχείριση των γυναικών της από το ανδρικό φύλο, αφού οι στατιστικές δείχνουν ότι κάθε βδομάδα φέτος σχεδόν δύο γυναίκες έχασαν τη ζωή τους από τη βία του συντρόφου της ή πρώην συντρόφου της, εκτός τις γυναίκες που σκοτώνονται από βιαστές τους. Αν συνεχιστεί αυτό το κακό εναντίον των γυναικών, στο τέλος του χρόνου θα έχουν δολοφονηθεί 104 γυναίκες, που μπορεί να είναι μάνες, κόρες και αδερφές. Ηρθε, λοιπόν, η ώρα να σταματήσουν οι φλυαρίες από πολιτικούς και «ειδικούς» για τα αίτια και να παρθούν μέτρα για την προστασία των γυναικών από την ανδρική βία, κυρίως μέσα στο σπίτι.

Αλλωστε, δεν πρόκειται για κάποιο εφιασφόραγιστο μουσικό και τα εν οίκω μη εν δήμω, αλλά για γεγονότα που διαβάζουμε και βλέπουμε κάθε μέρα στις εφημερίδες και τις τηλεοράσεις. Ασφαλώς έχει άνδρες να ψευτοκλαίουν μπροστά στις κάμερες της τηλεόρασης επειδή εξαφανίστηκε η σύντροφός τους για ν' αποδειχτεί μερικές μέρες αργότερα ότι συνελήφθησαν επειδή αυτοί τις δολοφόνησαν. Με αυτή την κατάσταση δεν

θα μου ήταν καθόλου παράξενο αν οι αστυνομικοί δεν θεωρούν το σύντροφο σαν πρώτο ύποπτο για κάθε εξαφάνιση γυναίκας.

Κατά τη γνώμη μου η βία εναντίον της γυναίκας δεν είναι δείγμα «ανδρισμού», αλλά βαρβαρότητας του χειρίστου είδους επειδή έχω διδαχτεί πως «τη γυναίκα δεν χτυπάς ούτε με τριαντάφυλλο».

Η βία εναντίον των γυναικών είναι ασφαλώς το πιο διαδεδομένο απεχθές έγκλημα στην Αυστραλία και στον κόσμο όλο, που πρέπει να σταματήσει, ή καλύτερα να παρθούν μέτρα για την πρόληψή του και το πιο αποτελεσματικό σίγουρα θα είναι η παραδειγματική τιμωρία των ανδρών που «σπκώνουν χέρι εναντίον της συντρόφου τους».

Οι αυστηρές ποινές, όμως, θα πρέπει να συνοδεύονται από την εκπαίδευση των ανδρών από την εφηβική ηλικία για το απαράδεκτο της ανδρικής βίας και τις συνέπειές της για τις γυναίκες, αλλά και για τους ίδιους αν θα καταλήξουν στη φυλακή. Δυστυχώς, πολλοί νεαροί μιμούνται τους βίαιους πατέρες τους και κτυπούν τις νεαρές φιλενάδες τους που δέχονται αδιαμαρτύρητα τη βία εναντίον τους επειδή είναι συνηθισμένο γεγονός στο περιβάλλον τους.

Οι άνδρες πρέπει να διδάσκονται το σεβασμό στη γυναίκα, που ούτε σαν σεξουαλικό εργαλείο θα πρέπει να θεωρείται, ούτε σαν σάκκος πυγμαχίας και προπαντός σαν υποδεέστερος άνθρωπος. Αυτά τα ανθρωπάκια που κτυπούν, βιάζουν και δολοφονούν γυναίκες θα πρέπει με την παιδεία και τις αυστηρές ποινές να μάθουν να συγκρατούν την οργή τους και θ' αναφέρω την αποτελεσματικότητα του Νόμου, που μείωσε στο ελάχιστο τα θύματα από τις ανανδρες γροθιές μεθυσμένων.

Από τότε που η πολιτειακή κυβέρνηση στη ΝΝΟ επέβαλε υποχρεωτική φυλάκιση δέκα χρόνων για όσους σκοτώνουν αθώους, έστω και μεθυσμένοι, σταμάτησαν τα καθημερινά σχεδόν βίαια επεισόδια έξω από μπυραρίες και κέντρα ψυχαγωγίας στο κέντρο του Σίδνεϊ και οι ίδιοι νόμοι θα πρέπει να ισχύουν για την κακοποίηση γυναικών. Όταν κλειστούν στη φυλακή για μερικά χρόνια αυτοί που κτυπούν γυναίκες και ισόβια όσοι τις σκοτώνουν, τότε μόνο η γυναίκα θα αποκτήσει την ελευθερία της σαν ισότιμο μέλος μιας πολιτισμένης κοινωνίας, όπως θα πρέπει να είναι η δική μας και σε όλο τον κόσμο.

Η κρυφή ντροπή της Αυστραλίας

Αφού μιλάμε για «ντροπές» της Αυστραλίας, ας αναφέρω και μια κρυφή που αφορά ένα έως ενάμισυ εκατομμύριο Αυστραλούς στα νύχια της φτώχειας επειδή δεν μπόρεσε να τους σώσει ούτε μια δεκαετία μεγάλης ευημερίας. Σύμφωνα με την Committee for Economic Development of Australia, αυτοί οι φτωχοί δεν πρόκειται ποτέ να δούν άσπρη μέρα και ο καθηγητής Στίβεν Μάρτιν, δήλωσε πως τα κυβερνητικά μέτρα δεν έχουν απίχηση σε ανθρώπους χωρίς σταθερό σπίτι, χωρίς ειδικότητες ή είναι χαμηλόμισθοι. «Αυτό που λέμε δεν είναι κάποια αριστερή ιδεολογία, αλλά ένα οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα», δήλωσε ο κ. Μάρτιν που προτείνει και κάποιες λύσεις. Εκείνο που λέμε εμείς πολλά χρόνια είναι ότι η φτώχεια στην Αυστραλία δεν πάντα συνέπεια τεμπελιάς, αλκοολισμού και απαγορευμένων ουσιών, αλλά και των κοινωνικών συνθηκών που έχουν επιβληθεί σ' αυτή την χώρα από τον νεοφιλελευθερισμό.

Ομως δεν πρέπει ν' απογοητευόμαστε γιατί το σκληρό αλλάζει ραγδαία μετά τις αποκαλύψεις για την νόμιμη φοροδιαφυγή των εχόντων και κατεχόντων, όπως θα διαβάσετε στη σελίδα 11, μεθαύριο Παρασκευή.

Ζητούν και ρέστα

Διαμαρτυρήθηκε δημοσίως για αστυνομική βία ο πατέρας ενός νεαρού στη Μελβούρνη που κατηγορείται ότι προετοίμαζε τρομοκρατική επίθεση το Anzac Day αύριο Σάββατο.

«Οι αστυνομικοί εισέβαλαν στο σπίτι μου στα ξημερώματα, με έρριξαν στο πάτωμα και συνέλαβαν το γιο μου με άγριο τρόπο», είπε ο πατέρας και πολύ με... συγκίνησε. Δηλαδή τί ήθελε; Να κτυπήσουν ευγενικά την πόρτα του στις 9 το πρωί για να έχει χορτάσει ύπνο και να παρακαλέσουν το γιο του να τους συνοδεύσει στο αστυνομικό τμήμα.

Το ότι είμαι εναντίον της αστυνομικής βίας, ιδίως όταν πυροβολούν και σκοτώνουν υπόπτους το έχω δηλώσει επανειλημμένα, όμως όταν πρόκειται για τζιχαδιστές που η αντίδρασή τους είναι απρόβλεπτη, ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Καλύτερα να εισπράξει ένα χαστούκι ο οποιοσδήποτε επίδοξος τρομοκράτης παρά να μου κόψει το κεφάλι ή τού παιδιού και εγγονιού μου.

Οι τζιχαδιστές έχουν κηρύξει πόλεμο εναντίον πάντων, ακόμη και των μουσουλμάνων ομοθρήσκων του και οι πάντες πρέπει να τους αντιμετωπίσουν χωρίς οίκτο. Άλλο να μάχεσαι για την ελευθερία σου και άλλο για να ικανοποιήσεις το σαδιστικό σου ένστικτο.

Καλλίπολη

Με την επέτειο της Anzac Day, αύριο έχει την τιμητική της η ελληνικότατη Καλλίπολη, που δεν ξέρω γιατί οι Αγγλόφωνοι την έκαναν «Γκαλλίπολη»(!) Η εκστρατεία της Καλλίπολης ή εκστρατεία των Δαρδανελίων ή Μάχη της Καλλίπολης ή Μάχη του Τσανάκκαλε έλαβε χώρα στη χερσόνησο της Καλλίπολης στην Οθωμανική Αυτοκρατορία (στην Γκελίμπολου της σημερινής Τουρκίας) από τις 25 Απριλίου του 1915 μέχρι τις 9 Ιανουαρίου του 1916, κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου.

Ήταν μια κοινή βρετανική και γαλλική επιχείρηση με στόχο την κατάληψη της Κωνσταντινούπολης, πρωτεύουσας της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και να εξασφαλίσει μια θαλάσσια δίοδο στη Ρωσία. Μετά από μια αποτυχημένη ναυτική εκστρατεία, πραγματοποιήθηκε αμφίβια απόβαση στη χερσόνησο της Καλλίπολης. Η προσπάθεια απέτυχε, και μετά από οκτώ μήνες σκληρών μαχών και πολλά θύματα και στις δύο πλευρές η δύναμη εισβολής τελικά αποχώρησε. Η εκστρατεία ήταν μια από τις μεγαλύτερες νίκες των Οθωμανών κατά τη διάρκεια του πολέμου και θεωρείται μια μεγάλη αποτυχία για τους Συμμάχους.

Η χερσόνησος της Καλλίπολης (τουρκικά: Gelibolu Yarımadası) είναι χερσόνησος στην Ανατολική Θράκη, στο ευρωπαϊκό τμήμα της Τουρκίας, με το Αιγαίο Πέλαγος στα δυτικά και τα νοτιοανατολικά τον Ελλήσποντο. Το όνομά της το πήρε από την αρχαία ελληνική πόλη Καλλίπολη, που σημαίνει όμορφη πόλη. Στην αρχαιότητα ήταν γνωστή ως Θρακική χερσόνησος.

Η Καρδία ήταν η μεγαλύτερη πόλη της Θρακικής Χερσονήσου (σήμερα Καλλίπολη), αποικία των Μιλποίων και Κλαζομενίων στο Μέλανα κόλπο (σημερινό Σάρο). Τον 6ο αιώνα κυριεύτηκε από τον Μιλτιάδη και τότε χτίστηκε το εγκάρσιο τείχος από την Καρδία έως την Πακτύη, κατά πλάτος της Θρακικής Χερσονήσου. Στην Καρδία προσορμίστηκε ο στόλος των Αθηναίων μετά την νίκη του στην Άβυδο το 411 π.Χ.

Αργότερα η πόλη υπαγόταν στη στρατεία της Θράκης την οποία διοικούσε ο Λυσιμάχος που μετοίκησε τους κατοίκους της στη Λυσιμάχεια την οποία ίδρυσε το 309 π.Χ. κοντά στην Καρδία. Αν και ξανακτίστηκε δεν επανήλθε ποτέ σε οποιοδήποτε βαθμό στην παλιά της αίγλη. Από αυτήν κατάντησαν ο γραμματέας και στρατηγός του Μεγάλου Αλεξάνδρου Ευμένης ο Καρδιανός και ο ιστορικός Ιερώνυμος ο Καρδιανός.

Το όνομα Καρδία δόθηκε σε οικισμό του Νομού Θεσσαλονίκης που δημιουργήθηκε από πρόσφυγες της Ανατολικής Θράκης μετά την ανταλλαγή πληθυσμών το 1923.